

WEvent

“โครงการห้องสมุดสู่ชุมชน” โครงการดีๆ เพื่อพี่น้องผู้ลำบาก

อรณิษา บุญเลนันท์
ฝ่ายพัฒนากิจการศึกษาศาเล:
สืบพงษ์

เหมือนอันโต โมโมฟูกุ

นอกจากนี้ในวัน
พฤหัสบดีที่ 26 มกราคม พ.ศ.
2555 ทางสำนักพิมพ์ฯ ยังได้
มอบหนังสือนิยายสืบสวน

ในช่วงปลายปี 2554 ที่ผ่านมา ได้เกิดมหาอุทกภัยซึ่งกินอาณาบริเวณเป็นวงกว้าง สร้างความเสียหายให้กับประเทศไทยอย่างมหาศาล แม้แต่เมืองหลวงอย่าง “กรุงเทพฯ” ก็พลอยได้รับผลกระทบไปด้วย ประชาชนหลายครัวเรือนต้องอพยพออกจากบ้านไปอยู่ศูนย์อพยพ เด็กนักเรียนก็ต้องเลื่อนการเปิดเทอมออกไปเพราะโรงเรียนถูกน้ำท่วม ห้องเรียนได้รับความเสียหายอย่างหนักไม่สามารถเปิดทำการเรียนการสอนได้ ห้องสมุดที่เคยนั่งอ่านหนังสือก็จมอยู่ใต้น้ำ

จากความเสียหายที่เกิดขึ้นกับโรงเรียนในพื้นที่ต่างๆ ทางสำนักพิมพ์ ส.ส.ท. เยาวชนและสำนักพิมพ์เพื่อนนักอ่าน ในเครือสมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) จึงได้จัด “โครงการห้องสมุดสู่ชุมชน” ขึ้น โดยในวันที่ 18 มกราคม 2555 ที่ผ่านมา ทางสำนักพิมพ์ฯ ได้เป็นเจ้าภาพร่วมกับทางบริษัท ทีวีบูรพา จำกัด ซึ่งได้ทำ “โครงการ 1 ต่อ 1” นำหนังสือไปมอบให้แก่โรงเรียนวัดมะปรางและโรงเรียนชุมชนวัดโคกเข็ม (พุทธศรานุสรณ์) จังหวัดชัยนาท และในวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2555 นำไปมอบให้แก่โรงเรียนวัดจำปาหล่อ จังหวัดอ่างทอง จำนวน 200 เล่มด้วยกัน พร้อมขึ้นหนังสือใหม่ให้แก่เด็กๆ ทางทีมงานเห็นเด็กๆ หยิบหนังสือมาอ่านด้วยความดีใจรู้สึกมีความสุขเป็นอย่างมาก โดยหนังสือที่นำไปบริจาคก็เช่น กว่าจะเป็นที่นิสชิน (สำนักพิมพ์ ส.ส.ท. เยาวชน) เป็นเรื่องราวของอันโต โมโมฟูกุ ผู้ก่อตั้งบริษัท นิสชิน จำกัด ที่ไม่เคยย่อท้อต่ออุปสรรคใดๆ ทั้งสิ้น และเป็นผู้คิดสูตรระเบิดที่ได้เป็นคนแรกของโลก ซึ่งก็คือ ยี่ฮ่อนนิสชิน ที่คนไทยรู้จักกันเป็นอย่างดีนั่นเอง ทางสำนักพิมพ์ฯ หวังว่าเมื่อน้องๆ อ่านแล้วจะมีกำลังใจต่อสู้อุปสรรคหลังน้ำท่วมและไม่ยอมแพ้ง่ายๆ

สอบสวนสนุกๆ เช่น คู่ซ่าหลังคาเดียวกัน นักศึกษาสาวยอดนักสืบ ซึ่งเขียนโดยอาคากาวา จิโร นักเขียนนิยายแนวสืบสวนผู้โด่งดัง ให้กับโรงเรียนสังกัด กทม. 437 แห่ง เป็นจำนวน 8,500 เล่มด้วยกัน เพื่อนำหนังสือเหล่านี้มอบให้แก่โรงเรียนที่ได้รับความเสียหายจากอุทกภัยน้ำท่วม ซึ่งทางสำนักพิมพ์ฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าน้องๆ นักเรียนจะได้รับ ความสนุกสนานจากการอ่านหนังสือและผ่อนคลายความเครียดจากสภาวะที่ประสบมา

“โครงการห้องสมุดสู่ชุมชน” ไม่ได้หยุดแค่ 2 โครงการนี้เท่านั้นนะค่ะ เพราะทางสำนักพิมพ์ฯ ยังมีโครงการที่จะมอบหนังสือให้กับทางโรงเรียนอื่นๆ อยู่อีก ก่อนจะจบคอลัมน์นี้ผู้อ่านได้นภาพบรรยากาศจากโครงการห้องสมุดสู่ชุมชนมาให้ได้ชมกันด้วยค่ะ

สำหรับ WEvent ฉบับต่อไปผู้เขียนจะนำบรรยากาศในงานโตมาเล่าสู่กันฟังนั้น ต้องติดตามอ่านกันนะค่ะ อย่าพลาดเชียยว่ะ!

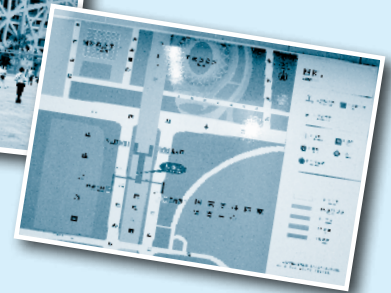
SmallTalk

สนามกีฬาอังนก

อาทิตย์ นิ่มนวล

ฝ่ายพัฒนากิจการศึกษาศิลปะและวัฒนธรรม

สวัสดี เพื่อนักอ่านชาว TPA News ทุกท่านครับ Small Talk ในฉบับนี้เราจะวกกลับไปที่กรุงปักกิ่ง ประเทศจีน กันอีกครั้ง ก็ประเทศเขาออกจะกว้างขวางขนาดนั้น เรื่องเล่าก็คงไม่หมดง่าย ๆ แน่นนอนและเรื่องในครั้งนี้นั้นของเราเกี่ยวกับกีฬาของมวลมนุษยชาติ ผมกำลังจะพูดถึง “สนามกีฬาอังนก” (鸟巢 เหยี่ยวเจา) ครับ ถ้าพูดถึงเล่นแบบนี้หลายคนคงร้องอ้อ เพราะเป็นสนามกีฬาที่ใช้จัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูร้อนปี 2008 นั่นเอง ส่วนชื่อเต็มๆอย่างเป็นทางการคือ “สนามกีฬาแห่งชาติกรุงปักกิ่ง” (国家体育场 (北京) 鸟巢 捷逸วีฉาง (เปย์จิง)) จะอสังการขนาดไหนลองติดตามได้จากด้านล่างนี้ครับ

ถ้าใครมีโอกาสดูมาเที่ยวปักกิ่งแล้วมาเยี่ยมเยือนสนามกีฬาแห่งนี้ในช่วงที่กำลังมีการแข่งขันโอลิมปิก ก็คงจะทราบว่ามีจำนวนผู้เข้าชมสถิติบดขยี้มากที่สุดครั้งหนึ่งมีจำนวนมากแค่ไหน ไม่ล้าพิงชาวต่างชาติที่เข้ามาชมนะครับ ชาวจีนด้วยกันเองยังมาชมเป็นจำนวนมหาศาลเช่นกัน การเดินทางไปเยี่ยมชมสนามอังนก (ขอเรียกย่อๆ เลยแล้วกันนะครับ) ก็สะดวกสบายสุดๆ เพราะมีรถไฟใต้ดินไปถึงหน้าทางเข้าเลยที่เดียว ซึ่งสายรถไฟใต้ดินที่ใช้คือ สาย 8 (สีเขียว) ลงสถานี 奥林匹克公园 (อ่าวหลินมีเค่กองหยวน) หรือ Olympic Green เป็นสายสั้นๆ ราวกับว่าสร้างขึ้นเพื่อการนี้โดยเฉพาะอย่างไรอย่างนั้นเลย (แต่จริงๆ ยังต่อเติมไม่เสร็จ) โชคดีที่คราวนั้นเพิ่งกลับมาจากพระราชวังฤดูร้อน ซึ่งเดินทางด้วยรถไฟใต้ดินสาย 10 (สีฟ้า) ก็เลยมาเดินเล่นต่อที่นี้ได้ง่ายมาก เพราะสายที่เชื่อมต่อกับสาย 8 คือสาย 10 และสาย 13 (สีเหลือง) เมื่อมาถึงที่หมายแล้วจะมีประตูทางออก 4 ทาง ให้ทายว่าจะเหวี่ยงอย่างข้าพเจ้าจะไปถูกหรือไม่... คำตอบ คือ ออกผิดทาง เดินขาลากเลยครับ ประตูทั้ง 4 คือ ประตูเหนือ B1-2 (北出口 เปย์ชู่โข้ว) ประตูตะวันตกเฉียงใต้ D (西南出口 ชีหนานชู่โข้ว) และประตูตะวันออกเฉียงใต้ C (东南出口 ตงหนานชู่โข้ว) ที่น่าเจ็บใจ คือ ตอนกลับมาดูภาพที่ถ่ายไว้ แผนที่ทางออกก็ถ่ายมาหยาบเลย แต่ทำไม่ออกผิดทาง งบกับตัวเองจริงๆ

เลือกออกทางประตู C เพราะเห็นคำว่า 中心 (จิงซิน) ที่แปลว่าใจกลาง เราก็นึกว่า อ้อ เคียวคงจะมาโผล่ตรงใจกลางสนามกีฬา แต่เปล่าเลย ใจกลางบริเวณที่เขาใช้แข่งกีฬานะสิ ก็เลยต้องเดินไปตามทางเดินกลางอันสุดแสนจะกว้างขวาง สามารถเดินเรียงหน้ากระดานได้แบบซิลลี่ๆ ไม่ต้องกลัวว่าจะกวาดใครไปด้วย ระหว่างทางที่เดินไป (จริงๆ ก็ตั้งแต่ออกมาจากใต้ดินแล้ว) ก็เห็นจุดหมายของเราอยู่เบื้อง

หน้า ใหญ่โตสมคำร่ำลือจริงๆ ขนาดอยู่ไกลขนาดนี้ยังเห็นชัดเลย...เดินร่าเริงไปตามถนนแต่ก็ไม่ถึงชะที่ อะโรมันจะยาวและกว้างได้ขนาดนี้ แต่พอไปถึงหน้าสนามอังนกแล้วก็หายเหนื่อย เพราะ

อลังการได้ใจมาก ภายนอกเป็นโครงตาข่ายเหล็กสีเทาๆ คล้ายกับจะทำให้เป็นกิ่งไม้ที่ทนน้อยใช้สร้างรัง รูปทรงเป็นทรงสามเหลี่ยมโตโอฬารแต่อาคารอีกหลังหนึ่งที่อยู่ฝั่งตรงข้ามกันพอดีพอดีและสามารถขโมยซีนสนามอังนกได้แบบเนียนๆ ก็คือ Water Cube หรือ 水立方 (ส่วยลี่ฟาง) มีชื่อเต็มๆว่า 国家游泳中心 (กัว๋อเจียหยวหยงจิงซิน) ซึ่งใช้แข่งขันกีฬาทางน้ำนั่นเอง แต่เนื่องจากเวลาที่ไปเป็นเวลาบ่ายแก่ๆ ความสว่างยามกลางวันเลยทำให้ Water Cube ไม่สามารถกล้าแดงเดชแข่งความเด่นไปได้เท่าไร (ตกกลางคืนเมื่อไรเสร็จแน่ เพราะแสงสีสวยจริงๆ)

ด้วยความเหน็ดเหนื่อยจากการเดินทางก่อนหน้านี้ทำให้อารมณ์อินกับสนามอังนกลดลงไปเยอะ มีหน้าเข้าสถานที่ก็กว้างเหลือเกิน เดินไปมาก็แทบจะหมดเวลาแล้ว เมื่อออกมาจริงๆ ซากลับยังโดนพายุลมถล่มซ้ำอีก เล่นเอาทั้งที่จีน ที่ไทย พี่ฝรั่งแตกกระเจิง วิ่งหากำบังภัยกันจ้าละหวั่น แต่ก็ประทับใจและสนุกมากจริงๆ...ขอทิ้งท้ายฉบับนี้ด้วยเกร็ดความรู้ที่น่าสนใจอีกเช่นเคยนะครับ ใจ้เจี้ยน !

Small Tips

ภาษาจีนทับศัพท์คำว่า “กีฬาโอลิมปิกเกม” ไว้ได้น่าสนใจและน่ารักน่าเอ็นดูมากครับ คำนั้นคือ 奥林匹克运动会 (อ่าวหลินมีเค่กองยูนตั้งฮ่วย) แล้วก็ย่อซะสั้นๆ ว่า 奥运会 (อ่าวยูนฮ่วย) ส่วนเจ้า Water Cube เวลาแปลงเป็นภาษาจีนก็ง่ายแสนง่าย เพราะ Water = 水 ส่วน Cube = 立方 เป๊ะๆ แบบนี้เลย ^^

